

La Paloma

De wind, waait van land, ons schip ligt al aan de ree.
Mijn kind, treur nu niet, je weet ik verlang naar zee.
Mijn hart, wil aan boord, al doet dat het afscheid pijn.
De reis, duurt niet lang, het weerzien zal heerlijk zijn.
Daar in de blauwe verte ligt mijn verlangen.
Zonder de deinende zee voel ik mij gevangen.
Voor mij het onbekende, een kust van verre.
Onder mij zee en boven de nacht met sterren.

Refrein: *Zeemans bruid is de zee. Zeemansbruid is de zee.*
Haar alleen blijft hij meer..... trouw,
Het is zijn werk, dus met gunstige wind,
Verlaat hij zijn kind en vrouw.
Auf Matrosen ohé Auf Matrosen ohé
In die Wogende See..... Bange
Gedanken verfliegen geschwind
Im brausenden Wind wie Schnee

Wie blau, is das Meer, wie gross kann der Himmel sein.
Ich schau, hoch vom Mastkorb weit in die Welt hinein.
Nach vorn, geht mein Blick, zurück darf kein Seemann
schauen.

Kap Horn, liegt auf Lee, jetzt heisst es auf Gott
vertrau'n

Liebste fall ich zum Raube dem wilden Meer.
Fliegt eine weisse Taube zu dir hierher.
Lass sie als Philomene zum fenster ein!
Mit ihr wird meine Seele dann bei dir sein.